

**UCHWAŁA NR XXXVI/55/13
RADY GMINY RYBNO**

z dnia 18 października 2013 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Rybno.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt. 3 i art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r. poz. 267) Rada Gminy Rybno uchwala co następuje :

- § 1. Uznaje się za bezzasadną skargę Pana Arkadiusza Krupińskiego na działalność Wójta Gminy Rybno.
- § 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozstrzygnięcia Rady Gminy zawarto w uzasadnieniu
- § 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Rybno zobowiązując go do przesłania skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Marian Ligman

Uzasadnienie

Pan Arkadiusz Krupiński wniósł w dniu 20 września 2013 r. skargę na działalność Wójta Gminy Rybno - Edmunda Ligmana. Zarzucił w niej Wójtowi przekroczenie swoich uprawnień, niedopełnienie obowiązków, łamanie prawa oraz podżeganie innych do popełnienia przestępstwa. Wskazał na wprowadzenie przez Wójta w błąd szeregu organów oraz mieszkańców wsi Rumian, nękanie skarżącego bezpodstawnymi oskarżeniami i wytaczanie procesów karnych, naruszenie zasad samorządności oraz działanie na szkodę interesu prywatnego.

Należy zważyć co następuje:

Istotnie Sąd Rejonowy w Działdowie postanowieniami z dnia 24 listopada 2009 r. oraz z dnia 26 września 2012 r. oddalił wnioski o zasiedzenie przez Skarb Państwa m. in. działek nr 165, 167 oraz 164 tym samym uniemożliwiając uregulowanie stanu prawnego drogi w przysiółku Lesiak poprzez tzw. jej „komunalizację”, czyli przyznanie Gminie Rybno prawa własności. Orzeczenia te nie określają jednakże stanu prawnego tych nieruchomości. Droga przebiega przez teren znajdujący się w bezpośrednim sąsiedztwie gruntów stanowiących własność skarżącego, którego posiadaczem bez tytułu prawnego mieni się skarżący. Rzeczywisty przebieg drogi na gruncie różni się od jej przebiegu oznaczonego na mapach geodezyjnych. W tym stanie rzeczy twierdzenie Wójta, że „sprawa jest w toku” można uznać za zasadne, gdyż istnienie drogi jako drogi gminnej nie jest przesądzone. Zarzut zachęcania mieszkańców do ignorowania własności prywatnej nie jest w jakikolwiek sposób potwierdzony. Faktem jest natomiast, że jeden z odcinków dróg został Uchwałą Nr 36/VI/89 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Ciechanowie z dnia 26 czerwca 1989 r. zaliczony do kategorii dróg gminnych jeszcze w roku 1989, zatem powinien być drogą ogólnodostępną. Umieszczanie drogi w wykazie sporządzonym dla Zarządu Województwa Warmińsko- Mazurskiego jest właśnie konsekwencją wcześniejszego rozstrzygnięcia o zaliczaniu do kategorii dróg publicznych. Pewna niekonsekwencja pojawiająca się w korespondencji do innych organów i skarżącego co do przebiegu spornej drogi wynika z zasygnalizowanego powyżej odmiennego przebiegu drogi na mapie i „na gruncie”.

Gmina Rybno reprezentowana przez Wójta wbrew twierdzeniom skarżącego, nie wytaczała jakichkolwiek procesów karnych skierowanych przeciwko niemu. Miały miejsce jedynie przypadki, gdy po stwierdzeniu tamowania przez skarżącego ruchu poprzez ustawienie drewnianego szlabanu oraz dwóch znaków zakazu ruchu, skierowano do Policji zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia wykroczenia. Należy zauważyć, iż na organach

samorządu terytorialnego ciąży obowiązek zawiadamiania organów ścigania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia. Sprawa o sygnaturze XW147/13 była prowadzona z oskarżenia publicznego, jedynie przy udziale przedstawiciela Gminy Rybno, której przyznano status pokrzywdzonej. Sprawa zakończyła się uniewinnieniem, gdyż sąd orzekający ustalił w toku postępowania dowodowego, iż obwiniony dopuścił się tych czynów na odcinku nie stanowiącym drogi publicznej.

Ewentualne ograniczenia prawa głosu skarżącego poprzez zamykanie dyskusji na zebraniach wiejskich we wsi Rumian nie powinno być postrzegane jako naruszenie zasad samorządności. Zebranie wiejskie służyć ma rozpatrzeniu problemów społeczności lokalnych jednakże obowiązywać powinien pewien porządek i ład, nad którym czuwać winien sołtys.

Zarzut „odstraszania” przez Wójta potencjalnych kupców nieruchomości skarżącego jest także chybiony. Osoby, które zgłaszały się po informacje odnośnie nieruchomości były jedynie powiadamiane, że istnieje problem własności drogi i wymaga on rozwiązania w przyszłości.

Z uwagi na powyższe nie stwierdzono w ramach rozpatrywania złożonej skargi łamania prawa oraz podżegania do popełnienia przestępstwa. Działania Wójta odnośnie drogi miały na celu wypełnienie uprawnień i obowiązków wynikających z prawnego istnienia (Uchwała Nr 36/VI/89 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Ciechanowie z dnia 26 czerwca 1989 r.) drogi gminnej. Zupełnie inną sprawą jest podjęcie ewentualnych dalszych rozstrzygnięć co do spornego ciągu komunikacyjnego w świetle orzeczeń sądów z lat 2009 i 2012. Skargę z dnia 20 września 2013 r. należy uznać jednakże jako bezzasadną. Jednocześnie wykonując dyspozycję art. 238 § 1 kpa informuje się skarżącego, że zgodnie z art. 239 kpa w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Magdalena Ligman